

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

ספרים

סיפורים נוראים

מאת הרב יעקב קאדניר
בהוצאת מפיצי המעינות

מהדורה חדשה של ספר הסיפורים על רבותינו סוללי דרך החסידות. מחבר הספר היה מחסידי של אדמו"ר האמצעי מליובאוויטש, וסיפוריו נחשבים מדויקים ומבוססים. 160 עמ'. טל' 03-9603484 או 054-4251770.

פרשה ופירה

מאת משה גרינק
בהוצאת המחבר

מהדורה חדשה, בשני כרכים. מבחר מאמרים על פרשיות השבוע. המאמרים הופיעו בשעתו כטורים שבועיים בעיתון 'מעריב', וזכו להצלחה גדולה. הפצה: יפה נוף, טל' 581-581-1599.

זאת ועוד

מאת משה חן
בהוצאת המחבר

הספר מוגדר: "מסרים ביהדות בשבעה שערים". יש כאן מידע בסיסי עשיר, על מגוון מושגים ביהדות, המוגש בלשון בהירה על-ידי איש-התקשורת הוותיק, שערך תכניות רבות בענייני יהדות בקול-ישראל. 342 עמ'. טל' 02-6724501.

הביאי בניין מרחוק

מאת י"ד לדומן
בהוצאת פלדהיים

עדות ייחודית המגוללת את סיפור הישרדותה של משפחה יהודית בימי מלחמת-העולם השנייה, ופעולותיה המסורות של אם המשפחה להצלת ילדי ישראל מידי הגויים בפולין, בימים שאחרי המלחמה. 304 עמ'. טל' 02-6513947.

זמני השבוע

ניירורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:14	4:46	5:12	4:27
5:16	5:49	6:06	5:25
כניסת השבת	צאת החג		

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 03-9607588 • פקס 03-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הגויים מכבדים יהודים גאים

תופעות של אנטישמיות בימינו הן מעשי ידיהן של קבוצות שוליים, שהשלטונות מגנים אותן בכל פה. האנטישמיות באה לידי ביטוי בהתייחסות המגמתית למאבקו של עמישראל מול אויביו

רצחניות. היה צפוי אפוא שהעולם כולו יתייבב לימין המדינה הקטנה והמאויימת. תחת זאת מתחנפות מדינות רבות לערבים ועוסקות ללא הרף בגינוי היהודים, הנלחמים על נפשם.

הסיקור התקשורתי של העימות הישראלי-ערבי בכלי-תקשורת רבים בעולם אינו עומד בשום אמות-מידה של עיתונות אובייקטיבית והוגנת. ביום אירועים, הצגת דברים מעוותת, עריכה מגמתית - הם מעשי יום-יום. אזרחי מדינות העולם, הצופים בדיווחים הללו, יכולים להתרשם שהערבים הם אנשים שוחרי שלום וקשיי-ים, ואילו היהודים הם קלגסים אכזרים, ההורגים ללא הבחנה אנשים, נשים וילדים.

כאשר פגז תועה פוגע בבית-מגורים והורג אזרחים, העולם כולו מתייבב למקהלת גינויים, אף שברור לגמרי כי זו טעות מצערת וכי זה"ל עושה מאמץ אדיר לפגוע פגיעה ממוקדת בגורמי הטרור ולהימנע מפגיעה באזרחים. לעומת זאת, כאשר הערבים משגרים טילים (מלבנון או מרצועת עזה) לעבר ריכוזי אוכלוסייה, מתוך כוונה גלויה לפגוע באזרחים - אין פוצה פה ומצפף.

ההתרפסות גוררת התבזות

ואולי דווקא הניסיונות להתרפס לפני הגויים הם הגורמים את התגובה ההפוכה. התורה הבטיחה, והמציאות הוכיחה זאת, שכאשר יהודים ממלאים את תפקידים ומתנהגים כיהודים, חש עשוי יראת-כבוד כלפיהם. דווקא כאשר יהודים פועלים מתוך גאון יעקב מעורר הדבר הערכה מצד הגויים, ואילו הנטייה להחניף לגויים ולהיכנע להם מעוררת תגובה הפוכה של בוז וחזלול.

אנו מאמינים באמונה שלמה כי האיבה העתיקה בין יהודים לגויים תגיע לקיצה, בגאולה הקרובה לבוא על-ידי משיח-צדקנו. היהודים יכירו בחשיבות תפקידם וימלאו את ייעודם להיות אור לגויים, ובעקבותיהם יבינו זאת גם הגויים, ותתקיים הנבואה: "והיו מלכים אומניק ושרותיהם מניקותיך".

א ת שורשיה של האנטישמיות אנחנו מוצאים בפרשת השבוע, המספרת על לידתם של יעקב ועשיו. המאבק ביניהם מתחיל עוד בהיותם ברחם אימם. כבר בשלב זה "ויתרוצצו הבנים בקרבה" - זה מושך לכיוון אחד ואחיו מושך לכיוון השני. כשרבקה המודאגת הולכת לברר את פשר הדבר, היא מקבלת את התשובה: "שני גויים בבטןך ושני לאומים ממעיך יפרדו, ולאום מלאום יאמץ".

כל תקופת הגלות התרגל העם היהודי לראות באנטישמיות חלק ממציאיות החיים. לא מתוך השלמה, אבל מתוך קריאה נכונה של המציאות, ידעו היהודים לקבל את האנטישמיות כנתון קבוע מראש. "הלכה, בידוע עשיו שונא ליעקב", קבעה הגמרא, והלכה זו התממשה עד תום במשך שנות גלותנו.

גינוי מקיף

בעשרות השנים האחרונות מפעמת בנו תחושה שנכנסנו לעידן חדש. היהודים בעולם כולו נהנים מחופש מוחלט ומשוויון-זכויות מלא. תופעות של אנטישמיות זכות לגינוי כולל ומקיף של כל המדינות הנאורות. יותר ויותר מדינות מחפשות את קרבתו של העם היהודי. נראה אפוא שמשוהו בכל-זאת השתנה.

אמנם מפעם לפעם אנו שומעים על תקריות אנטישמיות בעולם. שונאי-ישראל מנסים לחלל בתי-עלמין, לפגוע בבתי-כנסת, לתקוף יהודים, אבל עדיין יש להעמיד את הדברים בפרופורציה. אין זה הכלל אלא היוצא מן הכלל. אלה תופעות מעשה יחידים או קבוצות שוליים, שהשלטונות מגנים אותן בכל פה ומנסים לעצור ולהעניש את מי שאחראי להן.

לעומת זאת, האנטישמיות עתיקת-היומין מוצאת כיום את ביטויה ביחסו של העולם למדינת ישראל ולמאבקה על עצם קיומה. אין עוד מדינה בעולם כולו שמאות מיליונים מדברים בגלוי על השאיפה להשמדה. אין עוד מדינה שנאלצת לחיות עשרות שנים על חרבה ולהגן על אזרחיה מפני חיות-אדם

עשר ברכות, עשרה מאמרות

את ענייני התורה, הכלולים בעשרת הדיברות.

ברכות למעלה ולמטה

כאשר יהודי מקשר את עשרת המאמרות עם עשרת הדיברות, כלומר, הוא מאיר את העולם באור התורה – הוא מקבל את הברכה השופעת ממנה. עכשיו ברור יותר מדוע הברכות שקיבל יעקב הן עשר ברכות, מכיוון שעבודתו של יהודי היא להאיר את העולם שנברא בעשרה מאמרות באור התורה, שיסודה בעשרת הדיברות, ואז הוא מקבל את עשר הברכות.

נאמר בזוהר, ששאלו את ר' אלעזר מדוע ברכותיו של יצחק לעשיו נתקיימו ואילו הברכות ליעקב לא נתקיימו. השיב ר' אלעזר: יעקב נטל למעלה ועשיו נטל למטה. הברכות של יעקב קיימות בשלמותן, אלא שהן שמורות בעולם רוחני עליון. לעתיד לבוא תוכל גשמיות העולם להכיל את האור האלוהי, ואז יתקיימו הברכות של יעקב גם בעולם הזה הגשמי.

(לקוטי שיחות כרך א, עמ' 57)

כך מבואר על הפסוק "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", שעל-ידי התמימות והשלמות בקיום תרי"ג המצוות נעשית תמימות באיברי הנפש, ומהם שופעת שלמות באיברי הגוף, שתהיה בהם חיות ושיתחזקו.

העולם והתורה

כמו-כן מצאנו שעשרת המאמרות שבהם נברא העולם הם כנגד עשרת הדיברות. שוב, גם כאן הקשר פנימי ומהותי. הבריאה כולה הייתה על-ידי התורה ובשביל התורה. חז"ל אומרים, שעד יום מתן-תורה היה העולם בלתי-יציב, מכיוון שעדיין לא קיבלו בני-ישראל את התורה, ורק כאשר קיבלו את התורה התייצב העולם, "ארץ יְרָאָה וְשָׁקְטָה".

לכן עשרת הדיברות הם כנגד עשרת המאמרות, שכן כל מטרת קיומם של עשרת המאמרות, שבהם נברא העולם, הוא בשביל עשרת הדיברות. תפקידם של עשרת הדיברות להאיר את הברואים שנבראו על-ידי עשרת המאמרות, על-ידי שיביאו בתוכם לידי ביטוי

רכתו של יצחק ליעקב נפתחת במילים "וייתן לך האלוקים", ובהמשך יצחק מפרט את הברכות שהעניק ליעקב. המדרש אומר שיעקב נתברך בעשר ברכות, "כנגד עשרה מאמרות שבהם נברא העולם".

כשהתורה אומרת שדבר-מה הוא "כנגד" דבר שני, ברור שההשוואה איננה במספר בלבד (עשר כנגד עשר), אלא ששני הדברים יש להם שייכות וקשר זה לזה. להפך, הדמיון במספרם נובע מהקשר הפנימי שקיים ביניהם. עלינו למצוא אפוא את הקשר בין הברכות שקיבל יעקב לבין עשרת המאמרות שבהם נברא העולם.

התאמה בין גוף לנפש

דוגמה לדבר: נאמר בזוהר שרמ"ח מצוות עשה הן כנגד רמ"ח האיברים, ורמ"ח מצוות לא-תעשה הן כנגד רמ"ח הגידים. ברור לגמרי שהדמיון אינו מספרי בלבד, אלא שיש כאן התאמה פנימית – המצוות הן ה'איברים' וה'גידים' של הנפש, ובהתאם לכך שופעת החיות לאיברי הגוף.

מן המעיין דיבוק חברים | מאת הרב אליעזר ברוד

משיח את דאגתו לידיד אמת, הוא גם מסיח דאגה זו מליבו ומתמלא שמחה וביטחון בישועת ה'.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

אמרת השבוע

מיהו סומא

יהודי מגרמניה, שלא הקפיד על שמירת התורה והמצוות, נסע אל רבי פינחס מקוריץ, לבקש רחמים על בתו שנתעוורה פתאום. אמר לו הצדיק: "הסיבה היא שגם אביה סומא, והמחלה עוברת בתורשה".

תמה האיש: "הלוא עיניי בריאות ואיני זקוק אפילו למשקפיים".

נענה רבי פינחס: "העיוור האמיתי הוא החוטא".

כשמע האיש את הדברים התחיל לבכות, והבטיח שמעתה יתחיל להתנהג כיהודי. בירכו הצדיק שבתו תתרפא, והורה לתת לה דבש מארץ-ישראל. אכן כך היה, הבת נתרפאה ונסעה לקוריץ לראות את הצדיק ונדבה שם כסף לכתיבת שני ספרי-תורה.

המידה היחידה

אהבת-רעים ודיבוק חברים היא המידה היחידה שיכולה לתת לאדם דרך בים החיים, ולהעמידו על בסיס נכון. רק אוהב וידיד יכול להעמיד את האדם על רגליו, להצילו מבוס היגון והאנחה ולהעלותו למרחבי אור.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

צריך חבר

חסיד צריך שיהיה לו חבר, שאיתו יוכל לשוחח בגילוי-לב על העניינים הפנימיים הלוחצים על ליבו.

(אגרות-קודש)

לא בודד

מי שיש לו אוהב נאמן – אינו בודד, גם כאשר מרחק של אלפי פרסאות מפסיק בין השניים. לפני אהבה אין מחיצות, ובאהבה לא שייך ריחוק מקום.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

שיחה והסחה

נאמר (משלי יב, כה) "דאגה בלב איש ישחנה". מביאה על כך הגמרא (יומא עה, א) שני פירושים: "ישחנה מדעתו... ישחנה לאחרים". כאשר אדם

השפעת החברה

"ויתרוצצו הבנים בקרבה" (בראשית כה, כד). מפרש רש"י: "כשהייתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר – יעקב היה מפרכס לצאת, עוברת על פתחי עבודה-זרה – עשיו מפרכס לצאת". הכול תלוי באם, עם מי היא מתחברת. אם חברתה היא חברת אנשי שם ועבר, "יעקב מפרכס לצאת", והיא יכולה לצפות שתלד ותגדל ילד כיעקב. אך אם היא נכנסת ובאה בבתי עבודה-זרה, יצא ממנה עשיו.

לא לבד

במשנה נאמר (אבות ד, ח) "אל תהי דן יחיד" – ללמדנו שכאשר אדם דן ובודק את מצבו הרוחני, אל יעשה זאת בינו לבין עצמו, אלא ייקח לו חבר, שיעזור לו להעריך את עצמו באמת. (לקוטי שיחות)

שתיים מול אחת

כשהודי מספר לחברו את נגעי לבבו, והשניים משוחחים ומחפשים עצה כיצד לתקן את הדרוש תיקון, עומדות אז שתי נפשות אלוהיות מול נפש בהמית אחת. על-ידי כך נעשה בפועל התיקון הדרוש.

(לקוטי דיבורים)

חתונה

בבית־מרפא

נולדתי בתל־אביב, לאב שלחם בפלמ"ח, נמנה עם ותיקי מפא"י, ושומר על 'מרחק בטוח' מהמסורת. נאמן לחינוך שקיבלתי, הלכתי גם אני באותה דרך. בצעירותי אף נמנית עם חברי מפלגת השמאל הקיצונית ביותר. בגיל שמונה־עשרה החלפתי את שמי מיהודה – שם שנשמע לי 'יהודי' מדי – לטוני.

בהיותי כבן עשרים וארבע (זה היה בראשית תשמ"ב) לקתה אימי בשיטוק חמור ברגליה ואושפזה בבית המרפא הסייעודי 'בית רבקה' שבפתח־תקווה. כל הניסיונות הרפאה עלו בתוהו. סבלה של אימי, שאיבדה באחת את יכולת התנועה החופשית, לא נתן לי מנוח.

היה לי חבר טוב, יצחק שמו, שבאותם ימים החל לגלות עניין גובר והולך ביהדותו. יום אחד סיפר לי על "רב גדול" המתגורר בבני־ברק, והציע לי להצטרף אליו באחת מנסיעותיו אל הרב. העניין נשמע לי זר ומוזר, אך כשהפציר בי שוב ושוב נעניתי לו. כך מצאתי את עצמי בביתו של רבי שלמה בנימין, האדמו"ר המנוח מאשלג.

האדמו"ר התעניין בי ובמצבי המשפחתי. סיפרתי לו על הצרה שפקדה את אימי. הדרך שבה הקשיב לדבריי, נתנה לי תחושה כי הם אכן נוגעים לליבו. לבסוף הביט בי ואמר: "עליך לעזוב את בית הוריי, לשכור לך דירה, ולפתוח בחיים עצמאיים".

לא הבנתי מה הקשר בין עצתו, שנשמעה כהוראה, ובין השיטוק ברגליה של אימי. "מה על אימי?", שאלתי. "לכך עוד נגיע", סתם ולא פירש.

היה משהו בטון דבריו של האדמו"ר – שילוב של אמינות עם עוצמה – שגרם לי להישמע להם, אף שהייתי רחוק מאוד מעולמם של יהודים שומרי תורה ומצוות. כעבור זמן־מה עברתי לגור בדירה ששכנה לא־רחוק מבית הוריי, שכעת התגורר בו אבי בלבד.

בשבועות שלאחר מכן הצטרפתי פעם אחר פעם לחברי, בנסיעותיו לבני־ברק. האדמו"ר עטף אותי בחום ונהג בי כבבן־משפחה. יחסו אליי חולל מהפך מוחלט בהשקפותיי על שומרי מצוות בכלל ועל 'חרדים' במיוחד. מצאתי לפניי יהודי שהיה מוכן להקשיב לי ולהעניק מעצמו, ללא כל תמורה.

בהדרגה התחלתי לחמם את יחסי למסורת. אני זוכר את עצמי יושב בליל שבת בביתי, לבדי, מקדש על יין, סועד סעודת שבת ושר את מעט

השירים היהודיים שהכרתי. לאחר מספר שבועות אמר לי האדמו"ר: "חזור להיקרא יהודה והתחל לחבוש כיפה". האמת היא ששקלתי לעשות זאת, אך הפחד מתגובת בני המשפחה והתברייס עצר בעדי. במיוחד חששתי מתגובת

אבי, שהתקשה לעכל את השינוי שהתחולל בי. אך כאשר האדמו"ר אמר לי לעשות זאת, הרגשתי לפתע שיש בי הכוח לחצות את מחסום הבושה. כעבור פרק־זמן נוסף, שבמהלכו התקדמתי עוד בשמירת מצוות, אמר לי

האדמו"ר: "עליך להקים בית בישראל". התחלתי להתעניין בהצעות שידוכים, עד שחשתי כי מצאתי את בת־הזוג שנקבעה לי משמים.

התחלנו להתארגן לקראת חתונה. בשלב מסוים עלתה השאלה אם אימי תוכל לבוא לחופה. דווקא כלתי סירבה להשלים עם המצב. "לא תיתכן חופה בלי ההורים!", טענה בלהט. אך איך מבצעים זאת הלכה־למעשה?

באנו לבית האדמו"ר להזמינו לחתונה, ולבקש ממנו להיות מסדר החופה והקידושין. "היכן תתקיים החופה?", שאל. "באולם", אמרתי בפשטות ונקבתי בשמו ובכתובתו. הוא שקע בהרהורים. "לא!", פסק לבסוף, "החופה תתקיים בבית רבקה", כדי שגם אימך תוכל להשתתף בה". חכמתו והאכפתיות שהקרין שבו והפעילו אותי.

חופתנו נערכה בראש־חודש מרחשוון תשמ"ג, על מדשאת 'בית רבקה'. אל האדמו"ר נלוותה קבוצה של חסידים, והמחזה כולו נראה תלוש מן המציאות. חתן וכלה עומדים תחת חופה, מוקפים בני משפחה ובאדמו"ר וחסידיו, שבלטו מאוד בנוף, בחצר בית־מרפא סיעודי.

קשה יהיה לתאר במילים את השמחה שאפפה את אבי ובמיוחד את אימי באותם רגעים, ואת ההתרגשות שהייתה מנת חלקם של כל אנשי הצוות ושל מקצת המאושפזים, שיצאו החוצה להשתתף בחופה הבלתי־שגרתית. מיותר לציין כי מעולם לא התקיים במקום אירוע דומה.

לאחר החופה פנה האדמו"ר לאימי. דמעות ניגרו מעיניה כשהודתה לו ואמרה כי אלו הרגעים המאושרים בחייה. בתגובה בירך אותה האדמו"ר כי עוד תזכה לקום ולצעוד על רגליה.

ברכתו זו באה בדיוק בימים שבהם הרופאים אמרו נושא מרגליה של אימי, וכבר התכוונו להעבירה למקום המיועד לחולים שמחלותיהם חשוכות־מרפא.

ואז אירע הנס: בבדיקת הרופא, אשר היה אמור לכתוב דוח מסכם, בטרם תועבר אימי למקום אחר, הבחין לפתע בתגובת של רפלקסים ברגליה. התדהמה הייתה רבה והוא המליץ לפתוח בתהליך של שיקום.

כמחצית השנה לאחר נישואי עם רעייתי, יצאה אימי לביתה, צועדת על שתי רגליה. רגליה תפקדו כהלכה עד יום מותה, כעבור חמש־עשרה שנים. אני ורעייתי הקמנו משפחה חסידית, ובחסדי ה' זכינו לדור שני ושלישי של צאצאים ההולכים בדרך התורה.

(תודתנו לשולח הסיפור וגיבורו, ר' יהודה להב מתל־אביב – לע"נ האדמו"ר רבי שלמה בנימין אשלג, שנסתלק בז' בכסלו תשמ"מ)

חֲסִידוֹת | מאת מנחם ברוד

מאבק הנפשות

ל יהודי דומה לרבקה אמנו, בשעה ש"ויתרצו הבנים בקרבה". כשם שיעקב ועשיו התרוצצו ברחם אימם, וכל אחד ואחד מהם משך לכיוון הפוך מאחיו, כך יש בכל יהודי שתי נפשות – הנפש האלוקית והנפש הבהמית – שכל אחת ואחת מנהלת מלחמה מתמדת עם חברתה על השליטה באדם ובמעשיו.

אמרה ידועה אומרת: "הבהמה מעולם לא ראתה את השמים, ואינה יודעת שיש שמים". הואיל ובהמה היא בהמית בעצם מהותה, היא נמשכת אך ורק לדברים ארציים וחומריים, ואין לה שום הבנה והשגה בדבר שהוא מעל הארציות. כזאת היא גם הנפש הבהמית – היא נמשכת לעניינים ארציים וחומריים בלבד ואין לה שום טעם והרגשה בעניינים רוחניים ואלוקיים (ספר המאמרים תש"ב עמ' 96).

רוצים חידוש

וזו תכלית העבודה בעולם הזה – לא זו בלבד שהאדם יכול וצריך להתגבר על הנפש הבהמית, אלא עליו לחולל בה שינוי מהותי, שגם היא תקבל הרגשה והשגה בעניינים רוחניים ואלוקיים. על כך נאמר "בכל לבבך – בשני יצריך". תפקידו של האדם להביא גם את הנפש הבהמית לידי אהבת ה', וזאת על־ידי שהנפש האלוקית מסבירה לנפש הבהמית, בשפתה ובמושגיה, שהאלוקות היא מקור החיים והיא האמת האחת והיחידה. על־ידי התבוננות זו מתחולל מהפך בנפש הבהמית, ומהפך זה יקר מאוד למעלה.

מוסבר בתורת החסידות (ספר המאמרים תרפ"ח עמ' קא), שכאשר מלאך בטל לאלוקות אין זה פלא, שכן מי יהיה בטל אם לא מלאך. אבל הנפש הבהמית נמשכת בטבעה לענייני העולם, וכאשר היא באה לידי אהבת ה' – אהבה זו היא חידוש, והיא יקרה מאוד למעלה. בדוגמת ציפור המדברת (תוכי), שהחידוש שבדבר שובה את לב המלך. זהו שאמר הכותב "יקר בעיני ה' המוותר לחסידיו": 'מיתתו' וביטול זה בנפש הבהמית, שנפעלת על־ידי 'חסידיו' (איזהו חסיד, המתחסד עם קונו, בעבודה בפועל), יקרים וחביבים מאוד למעלה.

ועוד מעלה: כאשר הנפש האלוקית פוקחת את עיניה של הנפש הבהמית ומראה לה את הטוב של האלוקות, והנפש הבהמית מרגישה את שפלותה ואת ריחוקה מאלוקות – היא מתמרמרת מאוד, והתפעלותה זו היא בבחינת 'רעש גדול'. אנו רואים בטבע בעלי־החיים, שבעת ההצלה ממצב של סכנה, מרעישים הם יותר מבני־אדם. ואף בנפש הבהמית כן הוא – הידיעה שעליה להתרחק מהתאוות הגשמיות ולהתחבר לאלוקות, שזו הצלתה, מעוררת בה התפעלות גדולה, והתפעלות זו יקרה מאוד למעלה (ספר המאמרים תרצ"ט עמ' 72).

יתרון האור

הנפש האלוקית, אף־על־פי שהיא חלק א־לוה ממעל, מוגבלת היא, ואף אהבתה לה' מוגבלת. אך כאשר היא משפיעה על הנפש הבהמית, שאף היא תתעורר באהבת ה' – היא מגיעה לאהבה בלתי־מוגבלת. כמשל אמת המים, שסותמים אותה באבנים ובעפר המעכבים את מרוצת המים, ובשל סכר זה פורצים המים בכוח רב ומרוצתם היא בתגבורת עצומה (לקוטי תורה מסעי צאג).

וכך מסבירה תורת החסידות (תורה אור וישב כטג), את הפסוק "אדם ובהמה תושיע ה'": הגילוי של שם הוי' צריך לחדור לא רק ב'אדם', בנפש האלוקית, אלא גם ב'בהמה' שבאדם – בנפש הבהמית.

זה גם הפירוש הפנימי של הפסוק "ומותר האדם מן הבהמה אִין" (קהלת ג,יט): יתרון האור ל'אדם', לנפש האלוקית, הוא כאשר עושים "מן הבהמה אִין" – כשמבררים ומזככים את הנפש הבהמית והופכים את הישות שלה ל'אִין' (אור התורה חנוכה עמ' תתקכו).

בציפיה לגאולה מתבוססת [=מתחזקת]. אבל לעתיד לבוא אני פורע ממנו ומלכותי מתבוססת" (תנחומא תולדות נ)

רוני, טוני ואלוין מצילים נפשות

היא גאוה או ביטחון עצמי. "בשנות פעילות באוניברסיטה נתקלתי בצעירים יהודים רבים שהתמכרו לסמים ולאכולהול", סיפר הרב פיין ליהודה צייטלין מהשבועון 'כפר חב"ד'. "לא יכולתי לעצום את עיני מול התופעה הקשה. הבנתי שמדובר בהצלת נפשות ממש והחלטתי ליטול לידי את האתגר".

שבוע ננעל בניו יורק הכינוס השנתי של שליחי הרבי מליובאוויטש ברחבי תבל. יותר משלושת אלפים מנהיגים יהודים מכל פינות הגלובוס, המעצימים איש את רעהו בעצם מפגשם ולומדים זה מזה רעיונות חדשים.

ערב הכינוס פרסם מרכז השלוחים העולמי רשימה של כשמונים בתי-חב"ד חדשים שעלו על המפה בשנה החולפת. אפשר למצוא ברשימה זוגות צעירים שיצאו לפעול בקוריטיבה שבברזיל, בלאס וגאס שבנוודה, בקראקה שבפולין, בגיסן שבגרמניה, בפדונג שבסין ובהוואי-צ'אי-מין שבחיינאם. שמונים נקודות-אור נוספות על מפת הנוכחות היהודית בעולם.

שלושה בתי-חב"ד

פרופיל העשייה של השלוחים נראה דומה למדי: בית-כנסת, מוסדות חינוך, מקווה-טהרה, שיעורי-תורה, חנוכייה מרכזית בכיכר העיר, פעילות הסברה למניעת נישואי-תערובת, ועוד כהנה וכהנה. ההבדלים הם בעיקר בניואנסים שנגזרים משנות ותק של השליח, ממנטליות מקומית וכדומה.

על רקע זה בלט בנוכחותו ובאופי פעילותו השליח הרב רוני פיין ממונטריאל שבקנדה. פיין (41), אב לתשעה, מנהל שלושה בתי-חב"ד מצליחים - באוניברסיטת מאקגיל ובשתיים משכונותיה של העיר - ולפני יותר מעשר שנים הקים מרכז גמילה הנקרא 'פרוייקט פרייד'. משמעות המילה פרייד

חיבור ההמלצות

ברגע זה מטופלים ב'פרוייקט פרייד' מאה ארבעים ושניים מכורים, כמחציתם יהודים. בהפעלת המכון מסייעים לו ר' טוני וג'אקס ואלוין פאוול, שחור גברתן וחביב. שני האחרונים הם בעצמם מכורים לשעבר, המדברים על כך בגלוי-לב מרשים.

ג'אקס נולד ביוהנסבורג שבדרום-אפריקה, שם הידרדר לסמים קשים. הוא פנה לשליחי חב"ד בעיר, והללו סייעו לו בשלבי הגמילה הראשונים. דרכם יצר קשר מכתבים עם הרבי מליובאוויטש, שהמליך לו לעבור להתגורר במונטריאל ולעבוד עם הקהילה. "כשנודע לי שהרב פיין מחפש אנשים לצוות שלו, ראיתי בכך הזדמנות פז לחבר את שתי המלצותיו של הרבי. כיום אני מטפל במכורים, ובכל פעם שאני מציל יהודי אני מודה לה' מחדש על חיי שהושבו לי", הוא אומר.

רגע לפני התאבדות

פאוול היה ספורטאי מצטיין במיאמי שבפלורידה, עד שהחל לצרוך חומרים מסוכנים. הוא היה על

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ולחזק, עד שהתרגלו לנענוע מתמיד בלימודם. אולם גם הוא מזכיר בראשית דבריו את "החוס הטבעי", וכבר פירשו שהכוונה לנאמר בזהר.

יש שנמנעו מלהתנוועע בתפילת שמונה-עשרה, מכיוון שאז האדם "עומד לפני המלך".

רבנו הזקן ביקר בחריפות את הרבנים שגזרו בימיו "גזרת שמד על התפילה, להתפלל כמותם דווקא, בחיפזון ובלי שום תנועה והרמת קול, כמלאכי עליון בהגיעם למדרגה העליונה...". כי רוב בני-אדם חייבים להתנוועע כדי להגיע להתעוררות ולהתפעלות, אם-כי בדרך-כלל יש לעשות זאת בנחת, לא בתנועות ובקולות משונים. עם זאת, יש מעדות החסידים הרגילות להתפלל דווקא בקול גדול ובהתפעלות רבה. והעיקר - שתהא הכוונה כראוי.

מקורות: זוהר ח"ג, ריח סע"ב. כוזר, מ"ב ע"פ. מחזור יוסי ס"י תקח. אבודרהם, ברכת התורה (ירושלים תשכ"ג עמ' מו). רמ"א סח, א"ר, ש"ע אדמו"ר הזקן, ק"ף החיים ונימוקי א"ח שם. סידור היעב"ץ הוצאת אשכול ח"א, עמ' מא. אגרות קודש (בחלקין תש"מ) אדמו"ר הזקן, ס"י טו.

הרב פיין (במרכז) עם עוזריו ג'אקס פאוול. ניצולים שמצילים

סף התאבדות, והחליט לנסוע לקנדה ולעשות זאת שם, כדי לחסוך ממשפחתו את הבושה. כמה דקות לפני שמימש את כוונתו מצא עלון של 'פרוייקט פרייד', שצורף לעיתון היומי. העלון עורר בליבו חרטה ותקווה. כעת הוא מסייע להציל אחרים.

"הטיפול שלנו מיישם את שני הקווים המנחים ביהדות", אומר הרב פיין, "סוד מרע ועשה טוב. איננו מסתפקים בחילוף המכורים ממצבם בהווה, אלא מלווים אותם גם אל העתיד, ופוקחים עליהם עין תקופה ארוכה לאחר שנראה כי הם כבר על דרך-המלך".

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

917-215-9440

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש. גם כיום ניתן לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

לחבצעים חיוחדים
בקרו באתר בעברית
www.
SKY2000
.com
וחק ונסיון
שירות אישי
חוזרים ללא
תחרות
הנהלה חבדית
התמחות במיסות לישראל
חבצעי לפסח
\$899
ניו יורק-ישראל
212.599.3333
60 E. 42 st. #712, NY, NY 10165

Levi Hartman
לוי הרטמן
Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499
www.levifunding.com
3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218
דובר עברית

סופר סת"ם · HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222
www.esofer.com
A HaSofer Company